

[Hanne Reintoft.]

nalindkomsten. Man må sige, det er frimodige krav at fremkomme med, fordi landbrugsbefolkningen er faldet til 9 pct. af totalbefolkningen fra 17 pct. i 1960 og fortsat vil falde, det kan vi alle forudse. Landbrugsproduktionen er siden 1965 faldet med 1-2 pct. årligt. På denne baggrund kan alle med lidt sund fornuft se, at der ikke kan blive tale om en fast landbrugsstøtte på 3 pct. af nationalindkomsten. Tværtimod må også landbrugsstøtten falde og begrænses til dem, der har behov for støtte, og ikke som nu, hvor det er godsejerne, der får den største støtte.

Den 1. januar i år erkendte monopolrådet, at produktionsomkostningerne var forskellige for flæsk, for okse- og kalvekød, fjerkræ, æg og smør, men noget ulogisk godkendte monopolrådet den 2. september en forhøjelse på 20 øre pr. kg for de fire førstnævnte varegrupper og 60 øre pr. kg for smør; svarende til henholdsvis 3 pct., 3 pct., 4 pct. og 6 pct. prisforhøjelse. Herved fik landbruget godkendt prisforhøjelser til 120 mill. kr. Den 13. juli steg sukkerprisen med 10 øre pr. kg på grund af faldende verdensmarkedspriser, og nu har handelsministeriet søgt folketingets sukkerudvalg om en yderligere forhøjelse på 106 øre pr. 100 kg. Ugruppen i Århus har beregnet, at opgivelsen af hjemmemarkedets sukkerbeskyttelse ville give en besparelse på ca. 110 mill. kr. årlig.

Prisforhøjelserne på mejeriprodukter, flæsk, okse- og kalvekød, fjerkræ, æg og sukker er i det forløbne år ikke blevet foretaget på grundlag af stigende produktionsomkostninger alene, men også i væsentligt omfang på grund af erhvervspolitiske krav, der er blevet fremsat med helt usaglige motiveringer. Hvis der kan komme en saglig motivering for dem, er jeg meget villig til at høre på den; jeg tror det ikke.

Derfor vil jeg også spørge landbrugsministeren om, hvor mange procent hjemmemarkedets priser på landbrugsprodukter maksimalt må ligge over de priser, som landbruget gennemsnitligt får for de enkelte produkter på eksportmarkedet, før ministeren vil ændre hjemmemarkedsordningerne.

På baggrund af den betydelige forskel, der består mellem de eksporterede landbrugsvarers priser og hjemmemarkedets prisniveau, er det af overordentlig stor be-

tydning for forbrugerne, om fødevarerpriserne skal tilpasses verdensmarkedspriserne eller skal fastlægges ud fra landbrugsorganisationernes krav om 3 pct. af nationalindkomsten som støttebeløb og lignende usaglige kriterier.

En af årsagerne til, at producenterens andel af detailprisen på landbrugsvarer er faldet fra 62 øre af forbrugerkronen til levnedsmidler i 1950-54 til 47 øre i 1969, ligger netop i den store forskel mellem hjemmemarkedspris og eksportpris. Derfor var det som sagt rart at få at vide, hvor mange procent hjemmemarkedets priser på landbrugsprodukter må ligge over de priser, som man gennemsnitligt får for de enkelte produkter på eksportmarkedet, før man ændrer hjemmemarkedsordningerne.

Mit partis gamle krav om, at landbrugsstøtten må gives som personligt tilskud til dem, der har størst behov, og kravet om, at fødevarerpriserne må tilpasses til de lave verdensmarkedspriser, ville skabe øget forbrug, give lavere handelsomkostninger og sikre forbrugerne en større dækning af deres behov, og sammen med kvalitetsafregning ville det også sikre landmændene en større og mere stabil afsætning af deres produkter.

Det altoverskyggende problem i landbruget er jo ikke spørgsmålet om en sammenlægningsgrænse på 35 ha eller 50 ha for fri sammenlægning og jordsupplering eller 100 ha, hvis der ikke er et aktuelt behov for tillægsjord til mindre landbrugsjendomme på stedet, men det er spørgsmålet om brugsretten til jorden, om jordfordelingen, om finansieringen af landbrugsbyggeriet, og så en fundamental omlægning af landbrugsstøtten fra den begunstigede kornproduktion til en direkte støtteform, der støtter de landmænd, der har støtte behov.

Landbrugets struktur er inde i en omfattende brydningstid; hvor valget står mellem en kapitalistisk koncentrationsproces; hvorved de mindre landbrugere tvinges til at blive lønarbejdere — alle her ved det — og på den anden side mulighederne for med statens støtte ad andelsbevægelsens vej helt ud i produktionsleddet at bevare landmændenes traditionelle dispositionsret over hele landbrugskapitalen. Mange vælgere har denne regering svigtet, og mange løfter er blevet svigtet. Det vil være ret originalt, hvis det bliver denne regering med landbru-